

יהודים מפורסמים יוצאי ליטא

אוסף מאמרים מתוך ויקיפדיה

הגאון מווילנה

רבי אליהו בן שלמה זלמן (ט"ו בניסן ה'ת"פ, 23 באפריל 1720 – י"ט בתשרי ה'תקנ"ח, 9 באוקטובר 1797), שנודע בכינויים: **הגאון מווילנה**, **הגאון החסיד** ואף בפשטות - **הגאון**, או בראשי תיבות: **הג"ר** (הגאון רבנו אליהו), היה פוסק, מקובל ואיש אשכולות, שבלט במעמדו החריג בתקופת האחרונים כסמכות רבנית עליונה. הגר"א היה גדול במקרא, בתלמוד ובקבלה, פוסק מקורי ומרכזי, ובקיא במדעים. אגדות רבות נכרכו בשמו. הוא היה ידוע בהתמדתו הבלתי רגילה. הגר"א סירב לשמש במשרת רבנות בוויילנה או בכל מקום אחר, כנראה בשל רצונו לא להיבטל מלימוד תורה.

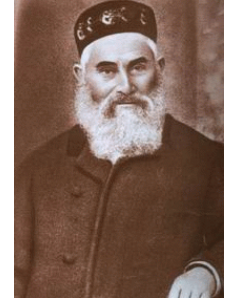
[למאמר מלא](#)

אברהם מאפו

אברהם מאפו (ג' בטבת ה'תקס"ח, 3 בינואר 1808, סְלֹבוֹדְקָה, קובנה, פלך קובנה, האימפריה הרוסית – י' בתשרי (יום הכיפורים) ה'תרכ"ח, 9 באוקטובר 1867, קניגסברג, פרוסיה) היה סופר עברי בן תנועת ההשכלה, אשר ספריו שימשו כבסיס רעיוני לתנועת הציונות; מחבר הרומן הראשון בשפה העברית – אהבת ציון.

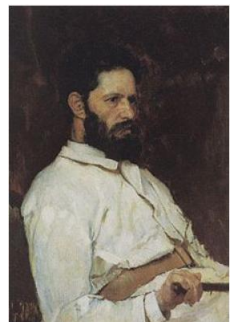
[למאמר מלא](#)

זרח ברנט

זְרַח בֶּרֶנְט (ט"ז בניסן ה'תר"ג, 16 באפריל 1843, ציטוביאן, פלך קובנה האימפריה הרוסית – י"ז בתשרי ה'תרצ"ו, 15 באוקטובר 1935, תל אביב) היה עסקן ציוני, מהמתיישבים הראשונים של אם המושבות פתח תקווה ויוזם ומקים שכונת נווה שלום בתל אביב בשנת 1890. בשנת 1884 היה ברנט ציר בוועידת קטוביץ.

[למאמר מלא](#)

מרק אנטוקולסקי

מרק (מרדכי) אנטוקולסקי; 2 בנובמבר 1843, - 26 ביולי 1902) היה פסל יהודי רוסי. אנטוקולסקי נולד באנטוקול, פרוור של העיר וילנה שבצפון-מערב האימפריה הרוסית (מכאן שם משפחתו), כבן למשפחה יהודית אדוקה וענייה מאוד. הוא לא למד באורח מסודר, אבל כישרונו המובהק התבלט מילדותו. וכך, בסיועם של אנשים טובים בעלי אמצעים שהכירו בכשרונו, נשלח אל האקדמיה לאמנות בסנקט פטרבורג. הוא התפרסם מאוד בחוגי האמנות ברוסיה ואחר כך גם במערב אירופה.

[למאמר מלא](#)

צמח שאבאד

צֶמַח שֶׁאבֵּאד (5 בפברואר 1864–1935) היה עורך עיתונות ביידיש, רופא ופוליטיקאי יהודי ליטאי, בין שתי מלחמות העולם. צמח שאבאד נולד בגטו היהודי בוויילנה. בשנת 1881, עבר עם הוריו למוסקבה, לאחר שלוש שנים החל ללמוד באוניברסיטה בעיר, ובשנת 1883 סיים את לימודיו. בעקבות מהפכת 1905 נאסר על ידי השלטונות וישב כחצי שנה בכלא ונידון לגלות. עם שובו חזר לפעילותו הציבורית, והשתייך להסתדרות הדמוקרטית של המיעוטים הלאומיים. בעת מלחמת העולם הראשונה התנדב לשרת כרופא צבאי, ונשלח לחזית גליציה.

[למאמר מלא](#)

לאה גולדברג

לאה גולדברג (29 במאי 1911, ב' בסיון תרע"א, קניגסברג – 15 בינואר 1970, ח' בשבט תש"ל, ישראל) הייתה מהמשוררים העבריים המפורסמים ביותר בעת החדשה, סופרת מבוגרים וילדים, מתרגמת, מבקרת וחוקרת ספרות, עיתונאית ומבקרת תרבות, כלת פרס ישראל לספרות לשנת 1970. פרופסור לספרות כללית והשוואתית באוניברסיטה העברית בירושלים.

[למאמר מלא](#)

אבא קובנר

אבא קובנר (בכתיב יידי: **קאָוונער**; 14 במרץ 1918 – 25 בספטמבר 1987) היה משורר עברי, סופר, אמן, חבר מחתרת, מנהיג פרטיזנים ולוחמים מגטו וילנה, מראשי חבורת "הנקם", שניסתה לנקום בנאצים לאחר מלחמת העולם השנייה, קצין התרבות של "חטיבת גבעתי" במלחמת העצמאות וממקימי בית התפוצות.

[למאמר מלא](#)

נחמה ליפשיץ

נחמה ליפשיץ (7 באוקטובר 1927 – 21 באפריל 2017) הייתה זמרת ליטאית-ישראלית ששרה בעברית וביידיש, והפכה לסמל ל"יהדות הדממה" עקב היותה מסורבת עלייה מברית המועצות במשך שנים רבות. למדה בקונסרבטוריון בוילנה, וב-1957 החלה להופיע כסולנית של פילהרמונית וילנה. החלה להופיע בשירים ביידיש ובעברית, ערכה מסע הופעות ברחבי ברית המועצות והפכה להיות לסמל ולפה ליהדות הדממה ולכיסופי היהודים לעלייה לישראל.

[למאמר מלא](#)

משה ארנס

משה (מישה) ארנס (נולד ב-27 בדצמבר 1925) הוא מהנדס ופוליטיקאי ישראלי. כיהן כשר הביטחון ושר החוץ בממשלות ישראל, שגריר ישראל בארצות הברית, יושב ראש ועדת חוץ וביטחון, וחבר הכנסת מטעם מפלגת הליכוד. ארנס הוא מהנדס אווירונאוטיקה במקצועו, היה פרופסור חבר בטכניון, סמנכ"ל התעשייה האווירית, חתן פרס ביטחון ישראל וחתן פרס הדיפלומטיה הישראלית.

[למאמר מלא](#)

